TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2011. gada 21. jūlijā *

Lieta C-2/10

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunale amministrativo regionale per la Puglia* (Itālija) iesniedza ar 2009. gada 23. septembra lēmumu, kas Tiesā reģistrēts 2010. gada 4. janvārī, tiesvedībā

Azienda Agro-Zootecnica Franchini Sarl,

Eolica di Altamura Srl

pret

Regione Puglia.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ticano [*A. Tizzano*], tiesneši Ž. Ž. Kāzels [*J. J. Kasel*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents) un E. Levits,

* Tiesvedības valoda — itāļu.

ģenerāladvokāts J. Mazaks [*J. Mazák*],
sekretāre A. Impellicēri [*A. Impellizzeri*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 10. februāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Azienda Agro-Zootecnica Franchini Sarl* un *Eolica di Altamura Srl* vārdā — S. Profeta [*S. Profeta*] un K. Ručireta [*C. Rucireta*], *avvocati*,

— *Regione Puglia* vārdā — L. A. Klaricio [*L. A. Clarizio*], L. Frančeskoni [*L. Francesconi*] un M. Liberti [*M. Liberti*], *avvocati*,

— Eiropas Komisijas vārdā — K. Hermane [*K. Herrmann*] un D. Rekja [*D. Recchia*], pārstāves,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2011. gada 14. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK (OV L 140, 16. lpp.), Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. septembra Direktīvu 2001/77/EK par tādas elektroenerģijas pielietojuma veicināšanu iekšējā elektrības tirgū, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus (OV L 283, 33. lpp.), Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvu 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 7. lpp.; turpmāk tekstā — ""Dzīvotņu" direktīva"), kā arī Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīvu 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 103, 1. lpp.; turpmāk tekstā — ""Putnu" direktīva").

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp sabiedrību *Azienda Agro-Zootecnica Franchini Sarl* (turpmāk tekstā — "*Azienda Agro-Zootecnica Franchini*") un sabiedrību *Eolica di Altamura Srl* (turpmāk tekstā — "*Eolica di Altamura*"), no vienas puses, un *Regione Puglia* [Apūlijas reģionu], no otras puses, par atteikumu piešķirt atļauju uzstādīt vēja ģeneratorus, kas nav paredzēti pašpatēriņam, teritorijā, kura ietilpst *Parco dell'Alta Murgia* [Altas Murdžijas parkā], kas ir aizsargājamā teritorija, kura ir klasificēta par Kopienas nozīmes teritoriju (turpmāk tekstā — "KNT") un par īpaši aizsargājamo teritoriju (turpmāk tekstā — "ĪAT"), kura ietilpst Eiropas ekoloģiskajā tīklā *Natura 2000* (turpmāk tekstā — "tīkls *Natura 2000*"), lai gan īpaši skartajā teritorijā nebija veikta projekta ietekmes uz vidi novērtēšana.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

"Putnu" direktīva

3 Ar "Putnu" direktīvas 4. panta 1. un 2. punktu dalībvalstīm ir noteikts pienākums noteikt īpaši aizsargājamas teritorijas, kuras atbilst šajos noteikumos noteiktajiem ornitoloģiskajiem kritērijiem.

4 Minētās direktīvas 4. panta 4. punktā ir paredzēts:

"Attiecībā uz 1. un 2. punktā minētajām aizsargājamām teritorijām dalībvalstis attiecīgi rīkojas, lai nepieļautu dzīvotņu piesārņošanu vai kaitējuma nodarīšanu tām, kā arī novērš jebkurus traucējumus putnu dzīvei, ciktāl tie būtiski skar šā panta mērķus. Dalībvalstis cenšas nepieļaut dzīvotņu piesārņošanu vai kaitējuma nodarīšanu tām arī ārpus šīm aizsargājamām teritorijām."

5 "Putnu" direktīvas 14. pantā ir noteikts, ka "dalībvalstis [..] drīkst ieviest vēl stingrākus aizsardzības pasākumus nekā pasākumi, kas paredzēti saskaņā ar šo direktīvu."

"Dzīvotņu" direktīva

6 "Dzīvotņu" direktīvas preambulas trešajā apsvērumā ir noteikts:

"Šīs direktīvas galvenais mērķis ir veicināt bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu, ņemot vērā ekonomiskās, sociālās, kultūras un reģionālās prasības; šī direktīva palīdz sasniegt vispārīgo mērķi par noturīgu attīstību; tā kā, lai saglabātu šādu bioloģisko daudzveidību, dažos gadījumos var būt vajadzīga cilvēka darbība vai tās veicināšana."

7 "Dzīvotņu" direktīvas 2. pants ir izteikts šādā redakcijā:

"1. Šīs direktīvas mērķis ir sekmēt bioloģisko daudzveidību, aizsargājot dabiskās dzīvotnes un savvaļas faunu un floru Eiropā esošajā dalībvalstu teritorijā, uz kuru attiecas Līgums.

2. Pasākumus, ko veic saskaņā ar šo direktīvu, izstrādā tā, lai saglabātu vai atjaunotu to dabisko dzīvotņu un savvaļas faunas un floras sugu labvēlīgu aizsardzības statusu, kas ir Kopienā nozīmīgas.

3. Veicot pasākumus saskaņā ar šo direktīvu, ņem vērā ekonomiskās, sociālās un kultūras prasības, kā arī reģionālās un vietējās īpatnības."

8 Minētās direktīvas 3. panta 1. punktā ir noteikts:

"Izveido saskaņotu Eiropas ekoloģisko tīklu, kurā apvienotas īpaši aizsargājamas dabas teritorijas un kura nosaukums ir *Natura 2000*. Šo tīklu, ko veido I pielikumā uzskaitīto dabisko dzīvotņu veidu un II pielikumā uzskaitīto sugu dzīvotņu teritorijas, izmanto, lai minētos dabisko dzīvotņu veidus un sugu dzīvotnes saglabātu vai attiecīgā gadījumā atjaunotu to labvēlīgo aizsardzības statusu dabiskās izplatības areālā.

Natura 2000 tīkls iekļauj īpaši aizsargājamās teritorijas, ko dalībvalstis klasificējušas, ievērojot ["Putnu"] direktīvas noteikumus."

9 "Dzīvotņu" direktīvas 4. pantā ir izklāstīta procedūra, kuras mērķis ir tīkla *Natura 2000* izveide, kā arī īpaši aizsargājamu dabas teritoriju noteikšana, ko veic dalībvalstis.

10 "Dzīvotņu" direktīvas 6. pantā, kurā ir izklāstīti aizsardzības pasākumi, ir noteikts:

"[..]

2. Dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai īpaši aizsargājamās dabas teritorijās novērstu dabisko dzīvotņu un sugu dzīvotņu noplicināšanos, kā arī lai novērstu traucējumu, kas skar sugas, kuru dēļ noteikta attiecīgā teritorija, ja šāds traucējums varētu būt nozīmīgs attiecībā uz šīs direktīvas mērķiem.

3. Visos plānos vai projektos, kas nav tieši saistīti ar konkrēto teritoriju vai nav vajadzīgi tās apsaimniekošanai, bet kas atsevišķi vai kopā ar citiem plāniem vai projektiem varētu būtiski ietekmēt minēto teritoriju, attiecīgi izvērtē ietekmi uz šo teritoriju, ievērojot tās aizsardzības mērķus. Ņemot vērā novērtējuma atzinumus par ietekmi uz minēto teritoriju un saskaņā ar 4. punkta noteikumiem, kompetentā valsts iestāde piekrīt plāna vai projekta īstenošanai tikai tad, ja tā ir pārliecinājusies, ka netiks izjaukta attiecīgās teritorijas viengabalainība, un vajadzības gadījumā noskaidrojusi plašas sabiedrības viedokli.

4. Ja, neņemot vērā negatīvu vērtējumu saistībā ar ietekmi uz teritoriju, alternatīvu risinājumu trūkuma dēļ plāns vai projekts tomēr ir jāīsteno sevišķi svarīgu sabiedrības interešu labā, kas ietver arī sociāla un ekonomiska rakstura intereses, tad dalībvalsts veic visus vajadzīgos kompensācijas pasākumus, lai nodrošinātu tīkla *Natura 2000* kopējās vienotības aizsardzību. Dalībvalsts informē Komisiju par pieņemtajiem kompensācijas pasākumiem.

[..]"

11 "Dzīvotņu" direktīvas 7. pantā ir noteikts:

"No šīs direktīvas 6. panta 2., 3. un 4. punkta izrietošās saistības aizstāj visas saistības, kas izriet no ["Putnu"] direktīvas [..] 4. panta 4. punkta pirmā teikuma un kas attiecas uz teritorijām, kuras klasificētas saskaņā ar minētās direktīvas 4. panta 1. punktu vai līdzīgā veidā atzītas saskaņā ar 4. panta 2. punktu, jaunajām saistībām stājoties spēkā ar šīs direktīvas ieviešanas datumu vai ar tādas klasifikācijas vai atzīšanas datumu, ko dalībvalsts veic saskaņā ar ["Putnu"] direktīvu [..], ja pēdējais ir vēlāks datums."

Direktīva 2001/77

12 Direktīvas 2001/77 preambulas otrajā apsvērumā ir noteikts:

"Tādas elektrības pielietojuma veicināšanai, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus, Savienībā ir augsta prioritāte [..] tādu iemeslu dēļ kā energoapgādes drošība un daudzveidība, vides aizsardzība un sociālā un ekonomiskā kohēzija. [..]"

13 Saskaņā ar Direktīvas 2001/77 1. pantu tās "[..] mērķis ir veicināt elektrības ražošanā izmantojamo neizsīkstošo enerģijas avotu nozīmes palielināšanos iekšējā elektrības tirgū un radīt pamatu vēlākai Kopienas sistēmai šajā jomā".

14 Minētās direktīvas 6. panta, kura nosaukums ir "Administratīvās procedūras", 1. punktā ir paredzēts:

"Dalībvalstis vai to ieceltas kompetentās iestādes novērtē esošo tiesisko un regulatīvo bāzi attiecībā uz licencēšanas kārtību vai citām procedūrām, kas noteiktas Direktīvas 96/92/EK 4. pantā un ko piemēro ražošanas uzņēmumiem attiecībā uz elektrību, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus, minēto novērtēšanu veicot, lai:

— mazinātu reglamentējošos un nereglamentējošos šķēršļus, kas kavē palielināt elektrības ražošanu, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus,

— racionalizētu un paātrinātu administratīvās procedūras attiecīgajā pārvaldes līmenī,

— nodrošinātu, ka noteikumi ir objektīvi, atklāti un nediskriminējoši, kā arī pilnībā ievērotu ar neizsīkstošajiem enerģijas avotiem saistīto dažādo tehnoloģiju īpatnības."

Direktīva 2009/28

15 Direktīvas 2009/28 13. panta, kura nosaukums ir "Administratīvās procedūras, noteikumi un kodeksi", 1. punktā ir noteikts:

"Dalībvalstis nodrošina, ka visi valsts noteikumi attiecībā uz atļauju izsniegšanas, sertificēšanas un licencēšanas procedūrām, kuras piemēro elektroenerģijas, apsildei un dzesēšanai izmantojamās elektroenerģijas ražošanai no atjaunojamajiem energoresursiem, kā arī biomasas pārveidošanai par biodegvielu vai citiem enerģijas produktiem un attiecībā uz saistīto pārvades un sadales tīklu infrastruktūru, ir samērīgi un vajadzīgi.

Dalībvalstis jo īpaši veic piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu, ka:

[..]

c) administratīvās procedūras vienkāršo un ievieš attiecīgajā administratīvajā mērogā;

d) noteikumi par atļauju izsniegšanu, sertificēšanu un licencēšanu ir objektīvi, pārredzami, samērīgi, tie nediskriminē pieteikumu iesniedzējus un tajos pilnībā ņem vērā atsevišķu atjaunojamos energoresursus izmantojošu tehnoloģiju īpatnības;

[..]

f) vajadzības gadījumā mazākiem projektiem un decentralizētām atjaunojamos energoresursus izmantojošām iekārtām nosaka vienkāršotas un mazāk apgrūtinošas atļauju izsniegšanas procedūras, tostarp vienkāršu paziņošanu, ja to atļauj attiecīgais tiesiskais regulējums."

16 Saskaņā ar Direktīvas 2009/28 26. pantu no 2010. gada 1. aprīļa tiek atcelts Direktīvas 2001/77 2. pants, 3. panta 2. punkts, kā arī 4.–8. pants. Tā pilnībā tiks atcelta no 2012. gada 1. janvāra.

17 Direktīvas 2009/28 27. panta 1. punktā ir noteikts:

"Neskarot 4. panta 1., 2. un 3. punktu, dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai vēlākais līdz 2010. gada 5. decembrim nodrošinātu atbilstību šai direktīvai.

[..]"

Valsts tiesiskais regulējums

18 Itālijas tiesībās Direktīva 2001/77 tika transponēta ar 2003. gada 29. decembra Dekrētlikumu Nr. 387 (*decreto legislativo n.º 387*, 2004. gada 31. janvāra *GURI* Nr. 25, *GURI* Nr. 17 kārtējais pielikums) ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2007. gada 24. decembra Likumu Nr. 244 (*legge n.º 244*, 2007. gada 28. decembra *GURI* Nr. 300, *GURI* Nr. 285 kārtējais pielikums), un ar tā 12. pantu Itālijas tiesībās tika transponēts minētās direktīvas 6. pants attiecībā uz atļauju izsniegšanas procedūrām saistībā ar iekārtām elektroenerģijas ražošanai no atjaunojamiem energoresursiem.

19 Minētā dekrētlikuma 12. pantā, kura nosaukums ir "Atļauju izsniegšanas procedūru racionalizācija un vienkāršošana", ir paredzēts:

"[..]

Elektroenerģijas ražošanas iekārtu, kurās izmanto atjaunojamus enerģijas avotus, [..] būvniecībai un ekspluatācijai ir nepieciešama vienota atļauja, kuru izsniedz reģions vai provinces, kam ir deleģētas attiecīgās pilnvaras, ievērojot spēkā esošos noteikumus vides, ainavu un vēsturiskā un mākslinieciskā mantojuma aizsardzības jomā, kuri vajadzības gadījumā paredz atkāpi no tiesību aktiem pilsētplānošanas jomā [..].

[..]

[..] Piemērojot pamatnostādnes [3. punktā paredzētās procedūras norisei], reģioni var norādīt teritorijas un vietas, kuras nav piemērotas konkrēta veida iekārtām [..]."

20 2006. gada 27. decembra Finanšu likuma Nr. 296 (*legge finanzaria n. 296*, 2006. gada 27. decembra *GURI* Nr. 299, *GURI* Nr. 244 kārtējais pielikums) 1. panta 1226. punktā vides un sauszemes un jūras teritorijas aizsardzības ministram ir piešķirtas pilnvaras ar dekrētu noteikt vienotus minimālos kritērijus, uz kuru pamata reģioniem ir jānosaka aizsardzības pasākumi.

21 Ar Vides un sauszemes un jūras teritorijas aizsardzības ministrijas 2007. gada 17. oktobra dekrētu, kura nosaukums ir "Vienoti minimālie kritēriji aizsardzības pasākumu noteikšanai īpaši aizsargājamās dabas teritorijās (ĪADT) un īpaši aizsargājamās teritorijās (ĪAT)" (2007. gada 6. novembra *GURI* Nr. 258; turpmāk tekstā — "2007. gada 17. oktobra dekrēts"), reģioniem un autonomajām provincēm tika noteikts pienākums visās ĪAT aizliegt uzstādīt jaunus vēja ģeneratorus, kas nav paredzēti pašpatēriņam.

22 2007. gada 17. oktobra dekrēta 5. panta 1. punktā, kura nosaukums ir "Vienoti minimālie kritēriji aizsardzības pasākumu noteikšanai visām ĪAT", ir noteikts:

"Autonomiem reģioniem un provincēm attiecībā uz visām ĪAT ar šā dekrēta 3. panta 1. punktā minēto pasākumu ir jānosaka šādi aizliegumi:

[..]

1) jaunu vēja ģeneratoru būvniecība, izņemot tādus ģeneratorus, attiecībā uz kuriem šā tiesību akta pieņemšanas dienā, pamatojoties uz iesniegto projektu, jau ir uzsākta atļaujas piešķiršanas procedūra. Pēc konsultēšanās ar Valsts Savvaļas faunas institūtu (VSFI) kompetentajām iestādēm ir jānovērtē projekta ietekme, ņemot vērā

teritorijā mītošo sugu bioloģiskos ciklus. Turklāt izņēmums attiecas uz aizstāšanas un modernizācijas pasākumiem, tostarp tehnoloģiskiem pasākumiem, kuri nerada paaugstinātu ietekmi uz teritoriju, ievērojot ĪAT aizsardzības mērķus, kā arī ražošanai pašu vajadzībām paredzētiem vēja ģeneratoriem ar vispārējo jaudu līdz 20 kW [..]."

Apūlijas reģiona tiesiskais regulējums

23 2008. gada 21. oktobra Reģionālā likuma Nr. 31 par noteikumiem attiecībā uz enerģijas ražošanu no atjaunojamiem enerģijas avotiem un piesārņojuma emisiju samazināšanu un par vides aizsardzības noteikumiem (turpmāk tekstā — "Reģionālais likums Nr. 31") 2. pantā ir noteikts:

"[..]

(6) Saskaņā ar ["Dzīvotņu"] direktīvas 6. un 7. pantu, kā arī ar 4. un 6. pantu šīs direktīvas īstenošanas tiesiskajā regulējumā, kas noteikts ar [..] grozīto Republikas Prezidenta 1997. gada 8. septembra Dekrētu Nr. 357, vēja ģeneratorus, kuri nav paredzēti pašpatēriņam, ir aizliegts uzstādīt KNT un ĪAT, kuras ietilpst tīklā *Natura 2000* [..].

(8) Iepriekš 6. un 7. [punktā] noteiktais aizliegums attiecas uz 200 metru platu buferzonu."

Pamata lieta un prejudiciālais jautājums

24 Sabiedrība *Eolica di Altamura* atzīst, ka tā no sabiedrības *Alburni Srl* ir ieguvusi tiesības saistībā ar tādas vēja enerģijas parka būvniecības projektu, kas nav paredzēts pašpatēriņam. Šo parku bija paredzēts izveidot sabiedrībai *Azienda Agro-Zootecnica Franchini* piederošā teritorijā, kura atrodas Altas Murdžijas nacionālajā parkā, kas ir aizsargājamā teritorija, kura ir klasificēta kā KNT un ĪAT "pSIC/ZPS IT 9120007 *Murgia Alta*".

25 Organizācijai, kas pārvalda parku, iesniegtais iepriekšējais pieteikums par vēja enerģijas parka būvatļaujas piešķiršanu un Apūlijas reģionam iesniegtais pieteikums par saderību ar vidi attiecīgi ar organizācijas, kas pārvalda parku, 2006. gada 1. septembra lēmumu un ar Apūlijas reģiona 2007. gada 4. jūlija lēmumu tika noraidīti.

26 Pamatojot savu atteikumu, Apūlijas reģions norādīja uz atbilstošajiem reģionālajiem noteikumiem, saskaņā ar kuriem, pirmkārt, vēja ģeneratoru uzstādīšana, ievērojot vēja ģeneratoru atrašanās vietu KNT un ĪAT, ir uzskatāma par pilnībā "neatbilstošu" "Dzīvotņu" direktīvai un "Putnu" direktīvai un, otrkārt, tā kā nav vēja ģeneratoru būvniecības plāna, iepriekš minētās KNT un ĪAT ir uzskatāmas par "nepiemērotām" teritorijām.

27 Sabiedrības *Azienda Agro-Zootecnica Franchini* un *Eolica di Altamura* par lēmumiem, ar kuriem noraidīti pieprasījumi, un par Apūlijas reģiona atbilstošajiem noteikumiem *Tribunale amministrativo regionale per la Puglia* [Apūlijas Reģionālajā administratīvajā tiesā] iesniedza apelācijas sūdzību.

28 Ar 2008. gada 17. septembra lēmumu šī tiesa apmierināja minēto prasību un līdz ar to atcēla minētos noteikumus, ar kuriem Apūlijas reģions bija noteicis absolūtu aizliegumu "Dzīvotņu" direktīvā un "Putnu" direktīvā paredzētajās KNT un ĪAT uzstādīt vēja ģeneratorus.

29 Tomēr lietas izskatīšanas laikā, kas tika pabeigta ar minēto lēmumu, Apūlijas reģions pieņēma 2008. gada 18. jūlija Reģionālos noteikumus Nr. 15, ar kuriem arī bija noteikti aizsardzības pasākumi minēto direktīvu un Dekrēta Nr. 357 nozīmē.

30 Pamata lietā iesniedzējtiesā sabiedrības *Azienda Agro-Zootecnica Franchini* un *Eolica di Altamura* vēlas, lai tiktu atcelts Reģionālo noteikumu Nr. 15 5. panta 1. punkta n) apakšpunkts un 4. un 4.a punkts, kuros būtībā ir noteikts aizliegums būvēt jaunus vēja ģeneratorus visās ĪAT, kuras ietilpst tīklā *Natura 2000*, līdz 500 metru platai buferzonai. Šīs sabiedrības it īpaši norāda uz Direktīvā 2001/77 paredzēto principu pārkāpumu.

31 Apūlijas reģions apgalvo, ka prasība būtu jāatzīst par nepieņemamu vai nepamatotu.

32 Pamata lietas izskatīšanas laikā stājās spēkā Reģionālais likums Nr. 31. Tā 2. panta 6. punktā ir noteikts aizliegums uzstādīt jaunus vēja ģeneratorus, kuri nav paredzēti pašpatēriņam, visās tīkla *Natura 2000* teritorijās, ieskaitot Kopienas nozīmes teritorijas, kuras norādītas saskaņā ar "Dzīvotņu" direktīvu.

33 Iesniedzējtiesa uzskata, ka minētā reģionālā likuma 2. panta 6. punkts ir nekavējoties piemērojams attiecībā uz sabiedrību *Azienda Agro-Zootecnica Franchini* un *Eolica di Altamura* iesniegto vēja ģeneratoru projektu. Faktiski šis noteikums attiecas uz šo sabiedrību iesniegto pieteikumu par atļaujas piešķiršanu un vides atbilstību, sākot no Reģionālā likuma Nr. 31 spēkā stāšanās dienas (proti, no 2008. gada 8. novembra), neatkarīgi no jebkāda īpaša ietekmes jeb iedarbības uz vidi novērtējuma.

34 Pamatojoties uz šiem apsvērumiem, *Tribunale Amministrativo regionale per la Puglia* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai [..] Likuma Nr. 296 1. panta 1226. punkta noteikumi, tos lasot kopā ar 2007. gada 17. oktobra [..] dekrēta [..] 5. panta 1. punktu un [..] [reģionālā] Likuma Nr. 31 [..] 2. panta 6. punktu, ir saderīgi ar [Savienības] tiesībām, it īpaši ar principiem, kas izriet no [..] Direktīvas 2001/77 [..] un [..] Direktīvas 2009/28 [..] un no ["Putnu"] un ["Dzīvotņu"] direktīvām, tiktāl, ciktāl saskaņā ar attiecīgajiem pantiem absolūti un bez izšķirības ir aizliegts uzstādīt vēja ģeneratorus, kas nav paredzēti pašpatēriņam, KNT un ĪAT, kas ietilpst ekoloģiskajā tīklā [*Natura 2000*], tā vietā, lai paredzētu ietekmes uz vidi novērtējumu, kurā tiktu analizēta ar attiecīgo teritoriju saistītā projekta ietekme?"

Par prejudiciālo jautājumu

35 Vispirms ir jāatgādina, ka, lai gan prejudiciālās tiesvedības ietvaros Tiesas kompetencē nav lemt par valsts pasākuma saderību ar Savienības tiesībām, tās kompetencē tomēr ir valsts tiesai sniegt visus Savienības tiesību interpretācijas elementus, kas tai ļautu novērtēt šo saderību, lai izspriestu izskatāmo lietu (it īpaši skat. 2000. gada 21. septembra spriedumu lietā C-124/99 *Borawitz*, *Recueil*, I-7293. lpp., 17. punkts; 2006. gada 8. jūnija spriedumu lietā C-60/05 *WWF Italia* u.c., Krājums, I-5083. lpp., 18. punkts, kā arī 2008. gada 22. maija spriedumu lietā C-439/06 *citiworks*, Krājums, I-3913. lpp., 21. punkts).

36 Šajā ziņā ir jāuzskata, ka iesniedzējtiesa būtībā Tiesai jautā, vai "Dzīvotņu" direktīva, "Putnu" direktīva, Direktīva 2001/77 un Direktīva 2009/28 ir jāinterpretē tādējādi, ka

tās nepieļauj tādu normu, ar kuru tiek aizliegts uzstādīt vēja ģeneratorus, kuri nav paredzēti pašpatēriņam, teritorijās, kuras ietilpst tīklā *Natura 2000*, neveicot iepriekšēju katra projekta, kas ir saistīts ar attiecīgo teritoriju, ietekmes uz vidi novērtēšanu.

Par "Dzīvotņu" direktīvas un "Putnu" direktīvas interpretāciju

37 Lai atbildētu uz uzdoto jautājumu, vispirms ir jāpārbauda, vai "Dzīvotņu" direktīva un "Putnu" direktīva, it īpaši "Putnu" direktīvas 6. panta 3. punkts, nepieļauj tādu tiesisko regulējumu, kāds tiek aplūkots pamata lietā.

38 Prasītājas sabiedrības pamata lietā apgalvo, ka šāda veida tiesiskais regulējums neatbilst ar "Dzīvotņu" direktīvu un "Putnu" direktīvu ieviestajai sistēmai. Tās attiecībā uz to norāda, ka ar šīm direktīvām ieviestā aizsardzības sistēma neliedz visu veidu darbības tīklā *Natura 2000* ietilpstošajās teritorijās, bet vienīgi paredz, ka priekšnoteikums atļaujai veikt minētās darbības ir iepriekšējs ietekmes uz vidi novērtējums, ievērojot "Dzīvotņu" direktīvas 6. panta 3. punktu. Tāds tiesiskais regulējums, kāds tiek aplūkots pamata prāvā un ar kuru absolūti tiek aizliegta jaunu vēja ģeneratoru uzstādīšana minētajā tīklā ietilpstošajās teritorijās, neparedzot atbilstošu katra projekta, kas ir saistīts ar attiecīgo teritoriju, ietekmes uz vidi iepriekšēju novērtējumu, tādējādi atņemot jebkādu nozīmi ar "Dzīvotņu" direktīvu un "Putnu" direktīvu ieviestajai sistēmai.

39 Komisija un Apūlijas reģions apstrīd šo argumentāciju. Tie apgalvo, ka "Dzīvotņu" direktīvas 6. panta 3. punkts nav piemērojams, ja kāds plāns vai projekts ir aizliegts tīklā *Natura 2000* ietilpstošajā teritorijā. Tie šajā ziņā atzīmē, ka iespēja atļaut dažas darbības minētajā tīklā ietilpstošajā teritorijā tomēr nenozīmē, ka šādām intervencēm

ir jānorisinās vienmēr. Turklāt Komisija atgādina, ka LESD 193. pantā dalībvalstīm, ievērojot zināmus noteikumus, ir atļauts uzturēt spēkā vai ieviest stingrākus vides aizsardzības pasākumus.

40 Vispirms ir jāatgādina, kā to ir norādījuši pamata lietas dalībnieki, ka aizsardzības sistēma, kura ar "Dzīvotņu" direktīvu un "Putnu" direktīvu ir paredzēta tīklā *Natura 2000* ietilpstošajām teritorijām, neaizliedz jebkādu cilvēka darbību šajās teritorijās, bet gan vienīgi paredz, ka priekšnoteikums atļaujai veikt minētās darbības ir iepriekšējs attiecīgā projekta ietekmes uz vidi novērtējums. Tādējādi "Dzīvotņu" direktīvas 6. panta 3. punkta pirmā teikuma nozīmē — kas saskaņā ar minētās direktīvas 7. pantu ir piemērojams attiecībā uz teritorijām, kuras ir klasificētas, ņemot vērā "Putnu" direktīvas 4. panta 1. punktu, vai kuras ir līdzīgi atzītas atbilstoši tās 4. panta 2. punktam, — visos plānos vai projektos, kas nav tieši saistīti ar konkrēto teritoriju vai nav vajadzīgi tās apsaimniekošanai, bet kas atsevišķi vai kopā ar citiem plāniem vai projektiem varētu būtiski ietekmēt minēto teritoriju, attiecīgi izvērtē ietekmi uz šo teritoriju, ievērojot tās aizsardzības mērķus.

41 Turklāt no pastāvīgās judikatūras izriet, ka "Dzīvotņu" direktīvas 6. panta 3. punktā paredzētā vides aizsardzības mehānisma iedarbināšanai ir nepieciešama varbūtība vai risks, ka attiecīgais plāns vai projekts būtiski varētu ietekmēt konkrēto teritoriju (cita starpā skat. 2004. gada 7. septembra spriedumu lietā C-127/02 *Waddenvereniging* un *Vogelbeschermingsvereniging*, Krājums, I-7405. lpp., 40. un 43. punkts, kā arī 2007. gada 4. oktobra spriedumu lietā C-179/06 Komisija/Itālija, Krājums, I-8131. lpp., 33. punkts).

42 Līdz ar to ir skaidrs, ka Savienības likumdevējs ir iecerējis izveidot tādu aizsardzības mehānismu, kas tiek iedarbināts vienīgi gadījumā, ja plāns vai projekts rada apdraudējumu tīklā *Natura 2000* ietilpstošajai teritorijai.

43 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jāizvērtē, vai "Dzīvotņu" direktīvai un "Putnu" direktīvai nav pretrunā tāds valsts un reģionālais tiesiskais regulējums, kāds ir pamata lietā.

44 Tomēr no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka šāds tiesiskais regulējums ietver aizliegumu būvēt jaunus vēja ģeneratorus, kuri nav paredzēti pašpatēriņam, KNT un ĪAT, kuras ietilpst tīklā *Natura 2000*. Šis aizliegums attiecas uz 200 metru platu buferzonu.

45 Šā tiesiskā regulējuma rezultātā jebkurš jauna vēja ģeneratora uzstādīšanas plāns vai projekts kādā no minētajām teritorijām tiek automātiski noraidīts un konkrētā projekta ietekmes uz vidi novērtēšana attiecīgajā teritorijā netiek veikta.

46 Tādējādi ir jākonstatē, ka ar šādu tiesisko regulējumu ir noteikta stingrāka tīklā *Natura 2000* ietilpstošo teritoriju aizsardzības sistēma nekā ar "Putnu" direktīvu un "Dzīvotņu" direktīvu ieviestā sistēma.

47 Tāpēc, kā savu secinājumu 33. punktā ir uzskatījis ģenerāladvokāts, lai varētu atbildēt uz iesniedzējtiesas uzdoto prejudiciālo jautājumu, ir jānosaka, vai un, ja tā ir, ievērojot kādus nosacījumus, Savienības tiesības atļauj valsts tiesību normās noteikt stingrākus aizsardzības pasākumus nekā minētajās direktīvās paredzētie.

48 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Savienības tiesiskais regulējums vides jomā neparedz pilnīgu harmonizāciju (it īpaši skat. 2000. gada 22. jūnija spriedumu lietā C-318/98 *Fornasar* u.c., *Recueil*, I-4785. lpp., 46. punkts, kā arī 2005. gada 14. aprīļa spriedumu lietā C-6/03 *Deponiezweckverband Eiterköpfe*, Krājums, I-2753. lpp., 27. punkts).

49 Saskaņā ar "Putnu" direktīvas 14. pantu dalībvalstis var ieviest stingrākus aizsardzības pasākumus nekā šajā direktīvā paredzētie pasākumi.

50 "Dzīvotņu" direktīvā nav iekļauts "Putnu" direktīvas 14. pantam atbilstošs noteikums. Tomēr, tā kā šī direktīva tika pieņemta, pamatojoties uz LESD 192. pantu, ir jāatgādina, ka LESD 193. pantā dalībvalstīm ir paredzēta iespēja noteikt stingrākus aizsardzības pasākumus. Šajā pantā ir noteikts, ka šādiem pasākumiem ir jābūt saderīgiem ar LESD un tos dara zināmus Komisijai. Tādējādi Tiesa ir nospriedusi, ka gadījumā, "ja Kopienas vides aizsardzības politikas ietvaros dalībvalsts pasākumam ir tādi paši mērķi kā direktīvai, tad direktīvā noteikto minimālo prasību pārsniegšana ir pieļaujama saskaņā ar EKL 176. pantu un tajā minētajiem nosacījumiem" (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Deponiezweckverband Eiterköpfe*, 58. punkts).

51 Tomēr gan no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem, gan no lietas dalībnieku argumentiem, kas izteikti tiesas sēdē, izriet, ka pamata lietā aplūkotā valsts un reģionālā tiesiskā regulējuma galvenais mērķis ir tīklā *Natura 2000* ietilpstošo teritoriju aizsardzība, it īpaši dzīvotņu un savvaļas putnu aizsardzība pret apdraudējumiem, ko tiem varētu radīt vēja ģeneratori.

52 No tā izriet, ka pamata lietā aplūkotajam tiesiskajam regulējumam, ar kuru nolūkā aizsargāt tīklā *Natura 2000* ietilpstošajās teritorijās mītošo savvaļas putnu sugas absolūti ir aizliegta jaunu vēja ģeneratoru būvniecība minētajās teritorijās, ir tādi paši mērķi, kādi ir "Dzīvotņu" direktīvai. Šis regulējums nosaka stingrāku [aizsardzības] sistēmu nekā tā, kura ir ieviesta ar šīs direktīvas 6. pantu, un tātad tas ir stingrāks aizsardzības pasākums LESD 193. panta nozīmē.

53 Protams, no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem neizriet, ka Itālijas valdība saskaņā ar LESD 193. pantu būtu šos pasākumus darījusi zināmus Komisijai. Tomēr ir jāatgādina, ka minētais pants nosaka dalībvalstīm pienākumu darīt zināmus Komisijai tādus stingrākus aizsardzības pasākumus, kurus tās paredz saglabāt vai ieviest vides jomā, bet nepadara no tā atkarīgu tādu pasākumu īstenošanu, kurus Komisija ir apstiprinājusi vai arī nav iebildusi pret tiem. Šajā ziņā, kā savu secinājumu 38. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts, ne LESD 193. panta formulējums, ne tā mērķis neapstiprina secinājumu, ka gadījumā, ja dalībvalstis neizpilda savu pienākumu informēt Komisiju, attiecīgais valsts tiesību aktos noteiktais pasākums uzskatāms par prettiesisku (pēc analoģijas skat. 1989. gada 13. jūlija spriedumu lietā 380/87 *Enichem Base* u.c., *Recueil*, 2491. lpp., 20.–23. punkts; 2000. gada 23. maija spriedumu lietā C-209/98 *Sydhavnens Sten* un *Grus*, *Recueil*, I-3743. lpp., 100. punkts, kā arī 2002. gada 6. jūnija spriedumu lietā C-159/00 *Sapod Audic*, *Recueil*, I-5031. lpp., 60.–63. punkts).

54 Tomēr saskaņā ar pamata lietā aplūkoto valsts un reģionālo tiesisko regulējumu veicot stingrākus aizsardzības pasākumus, ir jāievēro arī citi LESD noteikumi.

55 Saistībā ar to prasītājas pamata lietā norāda, ka jaunu un neizsīkstošu enerģijas veidu attīstības mērķim, kas attiecībā uz Savienības [enerģētikas] politiku ir noteikts LESD 194. panta 1. punkta c) apakšpunktā, būtu jābūt pārākam par "Dzīvotņu" direktīvā un "Putnu" direktīvā paredzētajiem vides aizsardzības mērķiem.

56 Šajā ziņā pietiek atgādināt, ka LESD 194. panta 1. punktā ir noteikts pienākums Savienības enerģētikas politikā tiekties uz vides saglabāšanu un uzlabošanu.

57 Savukārt tāds pasākums, kāds tiek aplūkots pamata lietā, proti, ar kuru ir noteikts aizliegums uzstādīt vienīgi jaunus vēja ģeneratorus, kuri nav paredzēti pašpatēriņam, tīklā *Natura 2000* ietilpstošajās teritorijās, bet kurš neattiecas uz pašpatēriņam paredzētiem vēja ģeneratoriem ar vispārējo jaudu līdz 20 kW, ar savu ierobežoto efektu nevar apdraudēt Savienības mērķi — attīstīt jaunus un neizsīkstošus enerģijas veidus.

58 Līdz ar to ir jāsecina, ka "Putnu" direktīvai un "Dzīvotņu" direktīvai, it īpaši "Dzīvotņu" direktīvas 6. panta 3. punktam, nav pretrunā stingrāks valsts [vides] aizsardzības pasākums, kurš paredz absolūtu aizliegumu uzstādīt vēja ģeneratorus, kuri nav paredzēti pašpatēriņam, tīklā *Natura 2000* ietilpstošajās teritorijās, neveicot iepriekšēju konkrētā projekta vai plāna, kas ir saistīts ar attiecīgo teritoriju tīklu, ietekmes uz vidi novērtēšanu.

Par Direktīvas 2001/77 un Direktīvas 2009/28 interpretāciju

59 Jāpārbauda, vai Direktīva 2001/77 un Direktīva 2009/28 ir jāinterpretē tādējādi, ka tām ir pretrunā tāds tiesiskais regulējums, kāds tiek aplūkots pamata lietā.

60 Attiecībā uz, pirmkārt, Direktīvu 2001/77 tās 1. pantā ir noteikts, ka šīs direktīvas mērķis ir veicināt elektrības ražošanā izmantojamo neizsīkstošo enerģijas avotu nozīmes palielināšanos iekšējā elektrības tirgū un radīt pamatu vēlākai Kopienas sistēmai šajā jomā.

61 Šajā nolūkā Direktīvas 2001/77 6. panta 1. punktā ir noteikts, ka dalībvalstis novērtē tiesisko un regulatīvo bāzi attiecībā uz administratīvajām procedūrām, tostarp licencēšanas kārtību, ko piemēro ražošanas uzņēmumiem attiecībā uz elektrību, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus. Šo novērtēšanu veic, lai racionalizētu procedūras un mazinātu administratīvos šķēršļus, kā arī lai pārbaudītu, vai noteikumi, ko piemēro attiecībā uz šāda veida iekārtām, ir objektīvi, atklāti un nediskriminējoši.

62 Tomēr šķiet, ka iesniedzējtiesa pauž bažas attiecībā uz pamata lietā aplūkotā valsts un reģionālā tiesiskā regulējuma atbilstību minētajiem kritērijiem. Tiesas sēdē prasītājas pamata lietā savukārt apgalvoja, ka šāds tiesiskais regulējums ir diskriminējošs attiecībā uz vēja ģeneratoru uzstādīšanu salīdzinājumā ar citām rūpnieciskām darbībām, kurām tiek piemērota iepriekšējas novērtēšanas sistēma, kas ieviesta ar "Dzīvotņu" direktīvas 6. panta 3. punktu.

63 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka no tiesību normas izrietošais absolūtais aizliegums būvēt jaunus vēja ģeneratorus tīklā *Natura 2000* ietilpstošajās teritorijās nav pretrunā [procedūru] racionalizēšanas un administratīvo šķēršļu mazināšanas mērķiem un principā tas ietver pietiekami atklātu un objektīvu procedūru.

64 Turklāt attiecībā uz pasākuma diskriminējošo raksturu ir jāatgādina, ka ar Direktīvas 2001/77 6. panta 1. punktā noteikto diskriminācijas aizliegumu ir vienīgi specifiski pausts vispārējais vienlīdzības princips, kurš ir viens no Savienības tiesību pamatprincipiem un saskaņā ar kuru ir aizliegts līdzīgas situācijas applūkot atšķirīgi un dažādas situācijas aplūkot vienādi, ja vien tādai pieejai nav objektīva attaisnojuma (it īpaši skat. 1994. gada 5. oktobra spriedumu lietā C-280/93 Vācija/Padome, *Recueil*, I-4973. lpp., 67. punkts; 2007. gada 3. maija spriedumu lietā C-303/05 *Advocaten voor de Wereld*, Krājums, I-3633. lpp., 56. punkts, kā arī 2008. gada 16. decembra

spriedumu lietā C-127/07 *Arcelor Atlantique* un *Lorraine* u.c., Krājums, I-9895. lpp., 23. punkts).

65 Tomēr izspriežamajā lietā iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai atšķirīgu attieksmi pret vēja ģeneratoru būvniecības projektiem un pret projektiem, kuri ir saistīti ar citām rūpnieciskām darbībām un kuru īstenošana ir ierosināta tīklā *Natura 2000* ietilpstošajās teritorijās, var pamatot ar dažādiem mērķiem, kuri izvirzīti šajos abu veidu projektos.

66 Saistībā ar to iesniedzējtiesai ir jāņem vērā vēja ģeneratoru specifiskās īpatnības, it īpaši pievēršoties tādiem apdraudējumiem, ko tie var radīt putniem, piemēram, sadursmes riskus, traucējumus un pārvietošanās ierobežošanu, "barjeras" efektu, kas liek putniem mainīt lidojuma virzienu, vai dzīvotņu izzušanu vai samazināšanos.

67 Attiecībā uz, otrkārt, Direktīvu 2009/28 ir jāievēro, ka šīs direktīvas 13. panta 1. punkta nozīmē "dalībvalstis nodrošina, ka visi valsts noteikumi attiecībā uz atļauju izsniegšanas, sertificēšanas un licencēšanas procedūrām, kuras piemēro elektroenerģijas, apsildei un dzesēšanai izmantojamās elektroenerģijas ražošanai no atjaunojamajiem energoresursiem [..], ir samērīgi un vajadzīgi". Dalībvalstīm it īpaši ir jāveic piemēroti pasākumi, lai nodrošinātu, ka minētie noteikumi ir "objektīvi, pārredzami, samērīgi, tie nediskriminē pieteikumu iesniedzējus un tajos pilnībā ņem vērā atsevišķu atjaunojamos energoresursus izmantojošu tehnoloģiju īpatnības".

68 Protams, kā savos apsvērumos ir norādījusi Komisija, Direktīvas 2009/28 transponēšanas termiņš bija 2010. gada 5. decembris un datumā, kad iesniedzējtiesa pieņēma nolēmumu par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, proti, 2009. gada 23. septembrī, tas vēl nebija beidzies.

69 Tomēr, kā Tiesa jau ir nospriedusi un tiktāl, ciktāl Direktīva 2009/28 pamata lietas faktisko apstākļu rašanās laikā jau bija stājusies spēkā, iesniedzējtiesas lūgtā tās interpretācija ir jāuzskata par noderīgu (šajā ziņā skat. 2009. gada 23. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās C-261/07 un C-299/07 *VTB-VAB* un *Galatea*, Krājums, I-2949. lpp., 29.–41. punkts).

70 Pirmkārt, no judikatūras izriet, ka direktīvas piemērošanas jomā ietilpst ne tikai valsts tiesību akti, kuriem kā īpašs mērķis ir minētās direktīvas transponēšana, bet — sākot no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas — arī iepriekš pieņemti valsts tiesību akti, kuri var nodrošināt valsts tiesību atbilstību minētajai direktīvai (šajā ziņā skat. 2006. gada 7. septembra spriedumu lietā C-81/05 *Cordero Alonso*, Krājums, I-7569. lpp., 29. punkts).

71 Otrkārt, no pastāvīgās judikatūras katrā ziņā izriet, ka direktīvas transponēšanai paredzētajā termiņā tās adresātēm dalībvalstīm ir jāatturas pieņemt noteikumus, kas varētu būtiski apdraudēt šajā direktīvā paredzētā mērķa sasniegšanu (skat. 1997. gada 18. decembra spriedumu lietā C-129/96 *Inter-Environnement Wallonie*, *Recueil*, I-7411. lpp., 45. punkts; 2003. gada 8. maija spriedumu lietā C-14/02 *ATRAL*, *Recueil*, I-4431. lpp., 58. punkts, un 2005. gada 22. novembra spriedumu lietā C-144/04 *Mangold*, Krājums, I-9981. lpp., 67. punkts).

72 Šo iemeslu dēļ uz iesniedzējtiesas jautājumu tā daļā par Direktīvas 2009/28 interpretāciju, it īpaši attiecībā uz samērīguma principu, kurš ar tās 13. pantu ir ieviests attiecībā uz atļauju izsniegšanas administratīvajām procedūrām, kuras piemēro attiecībā uz iekārtām elektroenerģijas ražošanai no atjaunojamajiem energoresursiem, ir jāatbild pretēji tam, ko apgalvo Komisija.

73 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Direktīvas 2009/28 13. pantā minētais samērīguma princips, kurš ir viens no vispārējiem Savienības tiesību principiem, prasa, lai pasākumi, kurus dalībvalstis nosaka šajā jomā, nepārsniegtu to, kas ir atbilstošs un nepieciešams, lai sasniegtu aplūkojamajā tiesiskajā regulējumā izvirzītos leģitīmos mērķus, ņemot vērā, ka gadījumā, ja paveras izvēles iespēja starp vairākiem atbilstošiem pasākumiem, ir jāizmanto pasākums, kas vismazāk traucē, un tā radītās negatīvās iezīmes nedrīkst būt nesamērīgas ar izvirzītajiem mērķiem (it īpaši skat. 1990. gada 13. novembra spriedumu lietā C-331/88 *Fedesa* u.c., *Recueil*, I-4023. lpp., 13. punkts, kā arī 1994. gada 5. oktobra spriedumu apvienotajās lietās C-133/93, C-300/93 un C-362/93 *Crispoltoni* u.c., *Recueil*, I-4863. lpp., 41. punkts).

74 Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda izšķiramajā lietā aplūkojamā pasākuma samērīgums. Šai tiesai ir it īpaši jāņem vērā fakts, ka pamata lietā aplūkojamais tiesiskais regulējums attiecas vienīgi uz vēja ģeneratoriem, nevis uz citiem atjaunojamas enerģijas ražošanas veidiem, kā, piemēram, fotogalvaniskajām iekārtām. Turklāt aizliegums attiecas vienīgi uz jauniem vēja ģeneratoriem komerciālos nolūkos, un šā aizlieguma darbības jomā nav iekļauti pašpatēriņam paredzēti vēja ģeneratori ar vispārējo jaudu līdz 20 kW.

75 No visa iepriekš minētā izriet, ka "Dzīvotņu" direktīva un "Putnu" direktīva, Direktīva 2001/77 un Direktīva 2009/28 ir jāinterpretē tādējādi, ka tām nav pretrunā tiesiskais regulējums, kurā paredzēts aizliegums uzstādīt vēja ģeneratorus, kuri nav paredzēti pašpatēriņam, tīklā *Natura 2000* ietilpstošajās teritorijās, neveicot iepriekšēju projekta, kas ir saistīts ar attiecīgo teritoriju, ietekmes uz vidi novērtēšanu, tiktāl, ciktāl tiek ievēroti nediskriminācijas princips un samērīguma princips.

Par tiesāšanās izdevumiem

76 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kuri nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību, Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīva 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību, Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. septembra Direktīva 2001/77/EK par tādas elektroenerģijas pielietojuma veicināšanu iekšējā elektrības tirgū, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus, Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīva 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK, ir jāinterpretē tādējādi, ka tām nav pretrunā tiesiskais regulējums, kurā paredzēts aizliegums uzstādīt vēja ģeneratorus, kuri nav paredzēti pašpatēriņam, tīklā *Natura 2000* ietilpstošajās teritorijās, neveicot iepriekšēju projekta, kas ir saistīts ar attiecīgo teritoriju, ietekmes uz vidi novērtēšanu, tiktāl, ciktāl tiek ievēroti nediskriminācijas princips un samērīguma princips.

[Paraksti]